

да бждемъ отмѣнены днесъ отъ непріятныйтъ тойзи за насъ трудъ да раскрывамы прѣдъ тѣхъ чернытъ дѣла на еднѣ чернѣ душѣ. Но понеже това е невъзможно; то длѣжность наша считамы и прѣдъ народътъ и прѣдъ светѣтъ нашѣ Черквѣ, днесъ когато прѣдлежи да ся запишѣтъ за кандидаты имената на бждущытъ Архіереи въ нашѣтъ Черквѣ, и когато покровительтъ на това лице ся домогва, и може да сполучи, щото и неговото име да бжде записано въ книгѣтъ на кандидатытъ, — за святѣ, казувамъ, длѣжность наша считамы, да дигнемъ гласътъ си и да искажемъ въ всеуслышаніе на всичкы, нѣкои само отъ неговытъ мерзости, за знаніе на Черквѣтъ и на народътъ: да не бы въ незнаніе, по вліятелнѣ и пристрастнѣ прѣпорѣкѣ, да ся избере и назначи за архіерей на нѣкоіѣ епархыѣ, и така чрѣзъ гнусното му поведеніе ся распространи заразата на развратътъ между народътъ и ся прикачи нова хула на народнѣтъ ни Черквѣ.

Въ испълненіе прочее на тѣзи си длѣжность, ный ся земамы да прогласимъ и да кажемъ че, лицето за което е рѣчь не е ни отъ родътъ ни ни отъ кръвѣтъ ни, но принадлежи на еднѣ чуждѣ народность, и то за злѣ честь и на неіѣ отъ изметътъ, т. е. отъ онова съсловіе което черковнытъ прѣданія исключаватъ отъ священство. Или по-